

"Lola ! Soulmate voor het Leven..."

Lola was of ik moet zeggen is een mens voor mij zo waardevol dat ik de prijs ervoor nooit zou kunnen betalen. Maar daar gaat het gelukkig niet om. Wat Lola en ik hebben is dus niet te betalen en voor veel mensen ook niet uit te leggen. Wat het allermooiste is: We hoeven ook niets uit te leggen. Zeker niet aan de mensen die het nooit zullen begrijpen en die het stiekem zullen blijven veroordelen Maar ook dat is niet ons probleem ! Lola en ik houden van elkaar en dat al bijna twintig jaar. Hoe mooi wil je het hebben.

Ik zag Lola voor het eerst in Den Haag. Een mooie kordate jonge vrouw, bijna een meisje nog, op weg naar iets waarvan ze zelf nog niet precies wist wat het zou worden. Daar had ze mij niet voor nodig liet ze mij al snel weten toen wij wonder boven wonder in gesprek raakten na wat stuntelige pogingen van mij om een beetje indruk te maken.

Lola wilde het snelle, goede en rijke leven met interessante mannen, mooie huizen en verre reizen. Geen gedoe van negen tot vijf tegen een karig loontje met foute bazen, trouwen, luiers en een hoop gezeur. Maar Lola wilde ook niet meer belazerd worden door foute kerels met veel praatjes die niets te bieden hebben. Het soort dat haar ook nog in gevaar zou kunnen brengen en ongelukkig zou kunnen maken. In de loop van de vele gesprekken stelde zij zelfs dat hij stratenmaker mocht zijn als hij maar eerlijk was, trouw en de boel niet zou besodemieteren. Nu had ik ook wel het een en ander meegemaakt en vooral door mijn eigen fouten veel veroorzaakt waar ik niet trots op ben. Maar, wat zou het mooi zijn om nog een keer een kans te krijgen om iets voor een mooi meisje te kunnen betekenen en nu te kunnen helpen en behoeden voor de vele valkuilen van het leven. Waar haalde ik tegelijkertijd de illusie vandaan dat ik deze mooie jonge vrouw die elke man kon krijgen ooit nog eens mijn makkertje en Soulmate zou mogen noemen. Als ik dan al gigantisch moest afgaan dan moest het maar snel gebeuren. Tot mijn verbazing en opluchting maken we een afspraak om op mijn flat een kopje thee te gaan drinken. Ik woonde in die tijd nog niet zo lang op een flat met wat meubels uit betere tijden en had nog net twee antieke dekstoelen om op te zitten. Ik zie haar nog voor de eerste keer plaatsnemen na mijn waarschuwing dat ik er al een keer was doorgezakt. Het beeld zal ik nooit vergeten van een mooi meisje met een modieuze roze baret die uiterst behoedzaam plaatsneemt, op alles voorbereid en om vooral niet door die gammele stoel te zakken.

In de eerste periode van onze gestaag groeiende vriendschap en wederzijds respect ga ik uiterst voorzichtig met haar om. Ik zie haar als een kadoetje in mijn leven, bijna te onwerkelijk om waar te zijn. Ik weet een ding: Ik mag dit niet verpesten en zeker niet door alcohol of iets anders zodat wij tot op de dag van vandaag aan de Thee of Jus zitten en van een platonische liefde en hechte vriendschap kunnen spreken. Dat wil niet zeggen dat ik haar niet zou willen beminnen maar het idee dat ik daar vroeg of laat iets mee zou bederven weerhoudt mij daarvan. Ook daarom drinken wij nooit gezellig een Wijntje omdat ik weet dat ik daar amoureuus van word met alle gevolgen

van dien en ik als nog roemloos door de mand zou vallen met al mijn edele motieven. Wel kook ik met liefde voor haar hoewel ik beslist geen Chef de Cuisine ben ondanks mijn Hotelschool opleiding, zie ik haar met plezier smullen van mijn kooksels. Niet altijd natuurlijk, zeker nu niet omdat Lola met hart en ziel het Veganisme heeft omarmd en ik nog niet verder kom dan een vegetarische Pizza of een fantasieloze groenten hap. Maar ook hier ligt een uitdaging om voor te gaan en wie weet wordt het nog wat.

Omdat wij elkaar steeds beter leren kennen en onze totaal verschillende achtergronden respecteren, kunnen we steeds vrijer uit spreken over wat ons dwars zit en bezighoudt aangaande onze belevingen betreffende ouders, relaties, opleidingen gemiste kansen, goede en slechte ervaringen. Kortom: Het leven ! Zo vertelde ik over mijn vader(s), moeder en de gekte uit mijn jeugd. En verder alles wat ik op deze site heb gepubliceerd. Zo kom ik ook in contact met haar vader die een gerespecteerd violist is en speelt in het Haagse Residentie Orkest en ga ik een keer mee naar een uitvoering. Ik zie ons nog staan in de lobby aangestaard door het Haagse zondagmiddag publiek en hoor de mensen denken. Hoe haar vader er over denkt, weet ik niet precies, daar kan ik alleen maar naar gissen. Maar ook voor hem is er nooit een aanleiding geweest om zich zorgen over te maken en zal er ook nooit zijn. Wel loop ik die dag een virusinfectie op die mijn gezicht tijdelijk verlamd. De schrik van mijn leven maar hoe mooi was het dat Lola direct voor mij klaar stond om mij naar het ziekenhuis te brengen. Zo zijn er in de loop der tijd nog wel een paar situaties geweest waarbij ik dacht dat ik het had gehad... Lola heeft mij altijd bijgestaan in deze soms voor haar ook moeilijke toestanden maar gestimuleerd om het vooral niet op te geven.

Dat Lola mij indirect heeft geholpen om van mijn alcoholprobleem af te komen wil ik hier graag nog eens benadrukken. Ook het feit dat ik een computer heb en ook daardoor weer ben gaan schrijven heb ik zeker aan Lola te danken. Bij het opstarten van wat zakelijke plannetjes was een computer nodig die zij heeft aangeschaft. Hoewel die plannetjes nooit van de grond zijn gekomen, heb ik die computer voor mijn verjaardag gekregen... Wat een cadeau !

Een man moet in beginsel nooit denken dat hij een vrouw kan claimen. Ook in mijn geval is dat niet aan de orde. Daarbij houdt Lola van sterke richting gevende mannen. Of ik dat ben houd ik maar even in het midden. In ieder geval is mijn relatie met Lola ook een leerproces dus moet ik leren en accepteren dat ik dit alleen recht niet heb. Best moeilijk voor een man die dacht dat de wereld van vrouwen van hem was. Zo kwam het ter sprake dat Lola een penvriend in Amerika had. De mogelijkheid bestond dat ze een keer zou afreizen om hem daadwerkelijk te ontmoeten. Ook was er en is er nog steeds een goede vriend op Ibiza waar zij regelmatig contact mee heeft en waar zij voor langere tijd is geweest.

Maar eerst nog een ander belangrijk onderwerp. Lola en ik houden van dieren en zijn er beiden van overtuigd dat ook een dier een ziel heeft. Vandaar ook het veganisme dat voor Lola een ware bevrijding is. Dichter bij huis houden we ook van

honden waarbij ik natuurlijk voluit over mijn honden heb gepraat en over wat die voor een belangrijke rol hebben gespeeld in mijn jeugd en verdere leven. Een van die verhaaltjes ging over een zekere Robby. Een vage vriend van het strand die altijd liep te sjouwen met een witte, stoere, linke Bull Terrier die altijd met lege bierkratten aan het sparren was. Een hond met karakter ! Daar waren we het over eens maar geen hond voor ons. Toen ik merkte dat Lola steeds meer belangstelling voor het ras kreeg, sloeg mij de schrik om het hart. Ik probeerde het idee nog af te zwakken met een Frans Bulldogje of zo. Mooi niet...

Op een zekere dag krijg ik een telefoontje van Lola met de mededeling dat ze tot ver in Duitsland was gereden om een Mini Bull Terrier op te halen Billy genaamd. Of ze hem even mocht komen voorstellen. Daar had ik dus mooi niets over te vertellen gehad bleek achteraf !

Ik zie Lola nog de trap opkomen met een mini hondje zo groot als een handtasje die mij meteen liet weten dat hij zijn bazinnetje tot het einde zou verdedigen. Billy is een superhond geworden. Mede door de goede opvoeding met hondencursussen in weer en wind, sociale vorming door dik en dun volledig betrouwbaar. Voor niets en niemand bang ! Lola heb ik zien groeien in die periode als o.a. de beste hondenmoeder ooit die volledig de verantwoording heeft genomen en nu tien jaar later het beestje tot de laatste snik zal verzorgen.

Gelukkig heb ik Billy regelmatig te logeren gehad zodat hij ook bij mij volledig thuis was en ik ongelofelijk veel lol met dit mannetje heb beleefd. Ook de wandelingen met Lola en Billy zal ik nooit vergeten. Met met ons drieën waren we een schoolvoorbeeld van harmonie en geluk.

Billy heb ik ook te logeren gehad toen Lola naar Amerika zou gaan om haar penvriend daadwerkelijk te ontmoeten. Het is er in eerste instantie niet van gekomen omdat Lola ongelukkig uitgleed op Schiphol. Het was midden in de winter en spekglad. Ik heb Billy toen drie weken te logeren gehad. Het was uiterst deprimerend dat Lola nu met veel pijn thuis zat en ik er niets aan kon doen. Daarbij moest ik zelf ook goed uitkijken in deze ijzige periode want bij mij voor de deur was het ook spekglad. Ook ik kon mij een valpartij niet permitteren.

Een keer heb ik Billy in paniek gezien toen hij bijna werd aangevallen door een grote valse bastaard herder. Ik zag het gelukkig aankomen en heb het loeder op de punt van mijn schoen genomen en ik zie hem nog door de lucht vliegen. Zo de bosjes in. De eigenaar van de hond was woest maar begreep snel dat ook hij zo de bosjes in kon als hij iets in zijn hoofd zou halen. Die hond kwam ik nog wel eens tegen en begon op afstand al te piepen als hij mij ontwaarde. Het stomme beest kon er misschien ook niets aan doen maar was al jong door gebrek aan opvoeding onhandelbaar geworden. Billy was ronduit aandoenlijk als hij omringt door kindertjes zichtbaar stond te genieten van al die aandacht. Een van die kindertjes vroeg of het

een Geitje was want zo een hondje had ze nog nooit gezien. Het waren de ouders die met veel bombarie het mooie plaatje verstoorden en de kinderen wegjoegen. Op dat moment mag je blij zijn dat je een stabiele hond hebt want zou er iets gebeurd zijn dan krijgt de hond alsnog de schuld. Drie keer raden waar die ouders vandaan kwamen ! De burens verderop waren een leuk stel die hun Abessijn aan een riempje uitlieten. Billy was helemaal verliefd op het diertje. Hij kroop helemaal op zijn buik, allemaal vreemde geluiden producerend, er naar toe in de hoop op vriendschap. De Poes gaf echter geen krimp en van een relatie is het nooit gekomen !

Omdat ook ik er van overtuigd ben dat het leven vooral plezierig mag zijn, praten Lola en ik vaak over de dingen die we nog wel eens zouden willen doen. Vooral ik droom over de mogelijkheden om nog eens samen op een lange vakantie te gaan of om ons te vestigen in Zuid Frankrijk en het liefst aan de Cote d' Azur. Of ergens in Spanje waar Lola de voorkeur aan heeft. Maar ook wil ik nog eens met haar gaan skiën en genieten van de oogverblindende schoonheid van de Alpen met uitzicht op de Mont Blanc.

Een Land Rover Restomod met een LS3 Corvette Chevrolet motor en alle moderne voorzieningen zou ons naar die droom oorden moeten brengen. Het liefst met een aanhanger met twee Spaans gefokte super rijpaarden die ons verder zouden moeten brengen om onze dromen waar te maken. Graag praat ik dan over een periode van mijn leven waarin ik veel van deze dingen al gedaan heb en ze graag nog eens met haar zou over willen doen. Dan wel zonder de gemaakte fouten die toen onvermijdelijk leken.

Wat we wel doen is fit blijven en klaar voor die eventuele mogelijkheden want je weet maar nooit. Ik fiets wat af, hang aan de ijzers en doe zo veel mogelijk om de oude botten een beetje overeind te houden. Lola daarentegen volgt een Spartaans regime met een fanatiek clubje Bootcamp enthousiasten. Met s morgens voor dag en dauw op en geen gezeur. Ze ziet er dan ook uit als Doutze Kroes in een van haar sportieve commercials of moet ik zeggen dat Doutze naar Lola heeft gekeken.

Zou best kunnen want toen ik zo maar eens opmerkte dat Lola zo in de Playboy zou kunnen, heeft ze ook dat waargemaakt met een schitterende reportage die Doutze haar niet na doet. Ik heb de reportage ingelijst en opgehangen en wat men er eventueel van vindt, zal mij opnieuw een zorg zijn.

Al pratend over het leven, praten wij ook over de dood en hoe dat zal zijn. Dat doen wij in de filosofie dat de dood niet bestaat en dat de ziel voor eeuwig voortleeft.

Als die overgang dan moet komen, heb je zelfs nog een keuze om het witte licht van de tunnel te volgen. Het licht dat je lokt naar je geliefden die je verwelkomen en daardoor tegelijkertijd het Samsara / het rad van de wedergeboorte te kiezen.

Of je gebruikt de keuze om links af te slaan om direct als ziel het universum te betreden waarna je bij elke planeet mag aankloppen die je als ziel wil verwelkomen.

Het heeft in dit leven lang geduurd om een echte Soulmate te vinden. In een volgend leven zal het hoe dan ook, ook gebeuren. Dan doen we samen waar ik nu nog van droom !